

Maar Hij Zelf, die het gansch Heelal met één machtwoord tot aanzijn riep, en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, en door den Geest Zijns monds verdoet wat Hem mishaagt, die het leven in Zich Zelfen heeft, Hij is gansch éénig, onuitsprekelijk heerlijk in Zijn Goddelijke *algenoezaamheid*. Hij is de God, die den hemel en de aarde gemaakt heeft, en alles wat daarin is; Hij is de HEERE des hemels en der aarde, en woont niet in tempelen, met handen gemaakt, en wordt ook van menschenhanden niet gediend als iets behoevende. (Hand. 17 : 25.) Die algenoezaamheid is de *volzaligheid* van de hemelsche Majesteit, den zaligen en alleen machtigen HEERE, den Koning der koningen, en Heere der heeren; die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mensch gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen. (I Tim. 6 : 15.)

In de tweede plaats vestigen wij, ter nadere toelichting van het éénige Gods, de aandacht op de belijdenis, dat God de HEERE is het *absolute* Wezen. Hiermede wordt bedoeld uit te spreken, dat het aanbiddelijk Opperwezen van alle eeuwigheid af gansch volkomen en absoluut volmaakt is, zoodat er zelfs geen plaats is voor de gedachte, alsof er ooit in het Goddelijk Wezen eenige ontwikkeling zou hebben plaats gegrepen. De idee, dat God in Zijn eeuwigen aanvang minder geweest is, maar door geleidelijken voortgang en ontplooiing allengs tot meerder is opgeklommen, is de verfoeilijke leer van het Pantheïsme, waarbij in God, of naar het Wezen of naar het bewustzijn, een proces van eindeloze ontwikkeling wordt gesteld.

Wij weten, dat alle leven van het schepsel *organisch* is en zich geleidelijk ontplooit, uit de kiem tot de mate der